

– Børnetilskud m.m.

Det normale er ellers, at man først - som udlænding - kan opnå ligestilling på disse områder med danske statsborgere, når man har boet i Danmark i mindst 10 år.

Som bekendt er der mange tyrkere i Danmark, og der kan derfor være tale om et potentielt meget betydeligt beløb i ekstraudgifter, såfremt der forekommer denne særbehandling af tyrkere i Danmark, og det har skatteejderne efter spørgerens opfattelse naturligvis et krav på at få oplyst, ligesom det er relevant at få oplyst eventuelt andre aftaler/særregler, som indeholder potentielle merudgifter for det danske samfund og dermed for den danske skatteejder.

Svar (19/1 2000)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Danmark har indgået konventioner om social sikring med en række lande for at sikre, at statsborgere, fra disse lande, som bor i Danmark, får adgang til Danmarks sociale sikringssystemer samt omvendt, at danske statsborgere, som bor i disse lande, får adgang til deres sociale sikringsydelse. Hertil kommer, at det andet lands statsborgere typisk bevarer retten til en optjent pension, efter at den pågældende er flyttet hjem til sit eget land og kan få pensionen udbetalt dér.

Filosofien bag konventionerne er, at en person, der kommer til et andet land som vandrende arbejdstager ikke nægtes ret til social sikring og i den forbindelse ikke får perioder med manglende pensionsoplysning.

I Europarådets socialpagt fra 1961, som Danmark har ratificeret, har medlemslandene forpligtet sig til at tage skridt til at indgå sådanne aftaler indbyrdes.

Danmark er omfattet af følgende internationale regler om social sikring:

- Rådets forordning (EF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet med tilhørende gennemførelsesregler og ændringsforordninger,
- EØS-aftalen gør Rådets forordning (EF) nr. 1408/71 anvendelig i forhold til Norge, Island og Liechtenstein,
- Nordisk konvention af 15. juni 1992 om social sikring,
- Konvention af 22. januar 1976 mellem Danmark og Tyrkiet,

- Konvention af 22. juni 1977 mellem Danmark og Jugoslavien. Indledte forhandlinger om ændring af konventionen blev ikke afsluttet inden opløsningen af det tidligere Jugoslavien. Konventionen er siden Jugoslaviens opløsning anvendt på Makedonien, Kroatien og Slovenien, som har statsuccederet i konventionen. Forhandlinger om ændring af konventionen videreføres med hvert af disse lande.

- Konvention af 1. marts 1982 mellem Danmark og Pakistan. En tillægskonvention, som er underskrevet den 11. august 1997, er endnu ikke ratificeret af Pakistan og derfor ikke trådt i kraft.

- Konvention af 26. april 1982 mellem Danmark og Marokko, ændret ved tillægskonvention af 15. februar 1988,

- Konvention af 5. januar 1983 mellem Danmark og Schweiz, ændret ved to tillægskonventioner af 18. september 1985 og 11. april 1996,

- Overenskomst af 12. april 1985 mellem Danmark og Canada,

- Overenskomst af 23. november 1987 mellem Danmark og Quebec,

- Konvention af 8. marts 1995 mellem Danmark og Chile,

- Konvention af 3. juli 1995 mellem Danmark og Israel,

- Konvention af 6. maj 1997 mellem Danmark og New Zealand,

- Konvention om social sikring mellem Danmark og Australien som endnu ikke er trådt i kraft, da den afventer ratifikation.

Det er ikke muligt at beregne omkostningerne ved anvendelsen af de internationale regler om social sikring. Dette skyldes bl.a.,

- at der ikke foretages en samlet registrering af kommunernes udbetalinger til personer omfattet af konventionerne med bopæl i Danmark,
- at der ikke foretages en registrering af de ydelser, som personer med bopæl i Danmark modtager fra andre lande som følge af de internationale regler,
- at der udbetales pensioner til danske statsborgere med bopæl i udlandet alene på grundlag af bestemmelserne i den danske pensionslov. Ved udbetaling af pension i et konventionsland, er der ikke foretaget en opdeling af udbetalinger som følge af konventionen og udbetalinger som følge af dansk lovgivning alene,